

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 24

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.010. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru completarea Regulamentului privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.634/2024	2
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința civilă nr. 295 din 20 noiembrie 2023 a Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal	3–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru completarea Regulamentului privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.634/2024

În temeiul prevederilor art. 4 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 30/2024 privind tipurile de informații și formatul actelor de studii care vor fi eliberate absolvenților și personalului didactic din sistemul național de învățământ preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);

— Referatul de aprobare nr. 5.507/DGEPÎP din 19.12.2025 referitor la proiectul de ordin privind completarea Ordinului ministrului educației nr. 4.634/2024 pentru aprobarea Regulamentului privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar,

în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — La articolul 6 din Regulamentul privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 4.634/2024, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 19 iulie 2024, după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (11¹) și (11²), cu următorul cuprins:

„(11¹) Absolvenții care au urmat o/un calificare profesională/specializare/domeniu/profil pentru care nu există în județ unități/instituții de învățământ acreditate pentru calificarea profesională/specializarea/domeniul/profilul respectiv/ respectiv sunt arondați la unități/instituții de învățământ din alt județ/municipiul București, în vederea eliberării actelor de studii. Unitatea/Instituția de învățământ la care se solicită arondarea trebuie să fie acreditată pentru calificarea profesională/specializarea/domeniul/profilul absolvenților arondați. Adresa prin care se solicită arondarea se transmite de către inspectoratul școlar din județul de reședință, spre aprobare, inspectoratului școlar din județul/municipiul București unde se află unitatea/instituția de învățământ la care se solicită arondarea și trebuie să fie însoțită de acceptul scris al unității/instituției de învățământ la care se realizează arondarea.

(11²) Absolvenții care au finalizat un nivel de învățământ într-o calificare profesională/specializare autorizată să funcționeze provizoriu, pentru care nu există la nivel național unități/instituții de învățământ acreditate pentru calificarea profesională/specializarea respectivă, sunt arondați la unități/instituții de învățământ care sunt acreditate în domeniul sau profilul calificării profesionale/specializării autorizate să funcționeze provizoriu din județul/municipiul București de reședință sau din alt județ/municipiul București.”

Art. II. — Direcția generală echitate și performanță în învățământul preuniversitar, Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală management, carieră didactică și rețea școlară în învățământul preuniversitar, Direcția generală minorități și desegregare, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare, instituțiile de învățământ superior și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 295 Ședința publică din data de 20 noiembrie 2023

Dosar nr. 720/36/2022

Complet pentru cauze de contencios administrativ și fiscal:

Președinte: — Elisabeta Crihană

Grefier: — Mariana Nica

Pe rol, judecarea cauzei în materia contenciosului administrativ și fiscal, formulată de reclamant (...), cu domiciliul procesual ales la (...), din municipiul (...), în contradictoriu cu pârâții: Președintele României (Administrația Prezidențială), cu sediul în București, șoseaua Cotroceni nr. 1, sectorul 6, Primul Ministru al României, reprezentat prin Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în Perioada 1945-1989, cu sediul procesual ales în București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, etaj 3, sectorul 1, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul prin avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale aflate la fila 12, lipsind pârâții.

Procedura de citare este legal îndeplinită, potrivit dispozițiilor art. 153 și următoarele din Codul de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului și stadiul procesual.

Avocat (...), în vederea soluționării excepțiilor, depune la dosar practică judiciară de la nivelul Curții de Apel Constanța, în cauze similare.

Curtea acordă cuvântul asupra *excepției netimbrării*, invocată de pârâțul Primul Ministru al României.

Avocat (...), pentru reclamant, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, fiind complinită obligația.

Curtea, cu privire la excepția netimbrării cererii, o respinge ca neîntemeiată, întrucât la dosar se află dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 50 lei, conform art. 16 din OUG nr. 80/2013.

Dă cuvântul asupra *excepției nulității acțiunii* raportat la art. 196 alin. (1) din Codul de procedură civilă, invocată de același pârât, motivat de faptul că nu s-au indicat pretențiile față de Primul Ministru al României.

Avocat (...) solicită respingerea acestei excepții ca neîntemeiată; chestiunile sunt discutate în contradictoriu față de părți; nu se pune problema lipsei de motivare, așa cum greșit susține partea adversă. Pârâțul Instituția Primului Ministru este chemat în judecată în calitate de contrasemnatar al decretului a cărui anulare se solicită, din punctul de vedere al respectării condițiilor de legalitate în relația cu Instituția Președintelui României. Nu sunt îndeplinite cerințele art. 196 alin. (2) din Codul de procedură civilă pentru pronunțarea unei soluții pe excepție de nulitate a hotărârii.

Curtea respinge ca neîntemeiată excepția nulității acțiunii în raport cu motivele invocate, întrucât Primul Ministru al României

a fost chemat în judecată în calitate de contrasemnatar al decretului prezidențial a cărui anulare se solicită în prezenta cauză.

Acordă cuvântul asupra *excepției inadmisibilității cererii* în raport cu art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, invocată de Președintele României prin întâmpinare.

Avocat (...) pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, solicitând a se reține că a formulat și note de ședință expres pe această chestiune, depuse în data de 25.01.2023.

S-a invocat inadmisibilitatea din perspectiva dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și prin raportare la art. 26 din Constituția României, susținându-se în esență că ar fi vorba despre un fine de neprimire și că acest decret ar face parte din categoria acelor acte administrative care ar privi raporturile de natură politică cu Parlamentul și în felul acesta ar fi excluse controlului de legalitate. Nimic mai greșit: a arătat în mod exact și clar de ce acel decret, față de care survine ca urmare a unora dintre atribuțiile extinse ale Președintelui României reglementate în titlul III cap. 2 din Constituția României, nu se încadrează în sfera celor pentru s-ar putea pune în discuție finele de neprimire pe cale de inadmisibilitate.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. k), doar actele care privesc raporturile cu Parlamentul sunt exceptate, dar sunt definite de legea contenciosului ca fiind acte emise de autoritate publică în realizarea atribuțiilor sale prevăzute de Constituție sau de o lege organică în raporturile de natură publică cu Parlamentul.

În cauza de față speța nu se situează în această ipoteză, dimpotrivă, decretul este un act administrativ unilateral, care privește strict situația reclamantului din prezenta cauză și care nu are nicio legătură cu exercitarea atribuțiilor sau legătura cu sfera politicului între Instituția Președintelui și Parlamentul României. Prin urmare, contrar susținerilor părții adverse că nu ar fi admisibilă o asemenea cerere, dimpotrivă, este admisibilă. În concepția acestei teorii a depus și practică judiciară la acest termen.

Curtea se va pronunța asupra excepției inadmisibilității odată cu fondul cauzei.

Pune în discuție *excepția lipsei calității procesuale pasive* invocată de Primul Ministru și, susține acesta, pe cale de consecință, inadmisibilitatea acțiunii prin raportare la calitate.

Avocat (...) este un mod diferit de a invoca inadmisibilitatea, nu are legătură cu temeiurile și modalitatea în care Administrația Prezidențială — Instituția Președintelui a invocat inadmisibilitatea, concluziile sunt de respingere; nu se poate susține teoria inexistenței, lipsei calității procesuale pasive a Instituției Primului Ministru prin raportare la faptul că este contrasemnatar pentru legalitate și își asumă în egală măsură responsabilitatea de natură politică, semnând decretul, chiar dacă această cerință este complinită ca o condiție de legalitate, iar emitentul actului

administrativ contestat în esență este Instituția Președintelui României. Există calitate procesuală pasivă și sub acest aspect nu se poate susține că cererea ar fi inadmisibilă. Concluzii de respingere.

Curtea se va pronunța odată cu fondul și asupra acestei excepții.

Acordă cuvântul asupra probelor solicitate.

Avocat (...) solicită încuviințarea administrării probei cu înscrisuri, cele depuse la dosarul cauzei; solicită a se constata că au fost administrate în decursul acestor termene; învederează că nu are alte cereri de formulat, înscrisuri de depus sau excepții de invocat.

Curtea încuviințează pentru reclamant și pentru pârâtu Președintele României administrarea probei cu înscrisurile aflate la dosar.

Luând act că nu mai sunt alte cereri de formulat, excepții de invocat, apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Avocat (...), având cuvântul pentru reclamantul (...), pe fondul cererii de chemare în judecată, solicită admiterea acesteia, anularea în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, în partea care privește poziția nr. 8 din anexa la decret, ce îl privește strict pe reclamant; să se constate că în mod nelegal a fost emis decretul, în regim de exces de putere și cu nerespectarea principiului legalității actelor administrative, luându-se act că în speță cheltuielile de judecată vor fi solicitate pe cale separată.

Arată că sunt patru motive de nelegalitate, pe care le va puncta în esență:

1. Prima chestiune vizează nelegalitatea decretului din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, respectiv efectul pozitiv al lucrului judecat și art. 434 din Codul de procedură civilă — forța probantă a hotărârii.

În esență, deși motivarea decretului prezidențial a fost clar explicată și lămurită, susținându-se că este vorba de hotărâri pronunțate, definitive, privind respingerea cererii de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant privind pe reclamant, simpla lectură a celor două hotărâri la care se face referire conduce la o altă concluzie, contrară celei susținute de către pârâții din prezenta cauză.

În esență, este vorba despre o hotărâre pronunțată în recurs de către Curtea de Apel Constanța, prin care s-a admis recursul reclamantului, s-a casat în tot sentința primei instanțe pe care o folosește pârâtu Președintele României și, în rejudecare, s-a admis acțiunea reclamantului, s-a anulat Decizia nr. 129/13.08.2019 — poziția 118 în ceea ce îl privește pe reclamant, dar mai important decât soluția în sine, favorabilă reclamantului, ar fi trebuit examinat de pârât conținutul considerentelor acestei decizii și s-ar fi observat că, în realitate, motivarea care a fost evocată de Curtea de Apel Constanța este una vădit favorabilă reclamantului, instanța constatând, pe baza unui înscris nou-depus în acel ciclu procesual, faptul că la dosar se depusese o decizie administrativă înregistrată cu nr. 334 la 15.05.2019 prin care la poziția 22 i se recunoștea reclamantului calitatea de Luptător cu Rol Determinant și îndeplinirea deopotrivă a condițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004.

Ca urmare a unei cereri formulate de reclamant în procedura administrativă, în cursul aceluși dosar, între fond și recurs, pe cale administrativă, acestuia i s-a recunoscut calitatea prin acest act administrativ unilateral. Decizia respectivă a fost administrată ca mijloc de probă în acel dosar, instanța s-a pronunțat în raport cu aceasta și a motivat că deja comisia respectivă s-a pronunțat și a stabilit calitatea de Luptător cu Rol Determinant a reclamantului.

Prin urmare, hotărârea prin care s-a admis recursul a avut la bază această motivare și reprezintă o chestiune care a fost tranșată din punct de vedere juridic, în mod definitiv, și beneficiază de efectul pozitiv al lucrului judecat sub aspectul chestiunii tranșate.

Pe cale de consecință, Președintele României când a examinat propunerea formulată de către SSRML, nu ar mai fi putut infirma efectele menținute în considerente și modul de motivare al instanței Curții de Apel Constanța sub aspectul tranșării acestei chestiuni litigioase privind stabilirea în favoarea reclamantului a îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

Prin modul în care a emis decretul vine și contrazice în mod flagrant efectele unei dispoziții anterioare a Curții de Apel Constanța, care a stabilit că reclamantul beneficiază de calitatea de Luptător cu Rol Determinant.

2. Al doilea motiv de nelegalitate se referă la încălcarea efectelor unei decizii — nr. 334/2019, emisă de Comisia de aplicare a art. 49, decizie administrativă care este și astăzi în vigoare. În raport cu această decizie, care a stat la baza invocării motivului de nelegalitate, acest act administrativ nu a fost vreodată contestat, atacat, infirmat sau contestat judiciar de către pârâții din prezenta cauză.

Cât timp decizia subzistă sub efectul consecințelor juridice pe care le produce, și astăzi reclamantul beneficiază de recunoaștere a calității de Luptător cu Rol Determinant, pe cale administrativă.

3. Cea de-a treia chestiune vizează încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. (2) și art. 49¹ alin. (2) lit. a), b), c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și încălcarea dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare — în esență, absența oricărei hotărâri judecătorești de anulare a certificatului emis de instanța de contencios.

Cele trei ipoteze de la literale a), b) și c) de la art. 49¹ alin. (2) din HG nr. 1.412/2004 sunt trei situații distincte și limitativ prevăzute de lege, care au la bază emiterea unor hotărâri judecătorești definitive de retragere a calității de Luptător cu Rol Determinant. Situația reclamantului nu se încadrează în niciuna dintre aceste situații. Nu există o hotărâre definitivă pronunțată în contradictoriu cu reclamantul prin care să se fi dispus anularea certificatului de Luptător cu Rol Determinant.

Prin urmare, în mod greșit în exercitarea aplicării dispozițiilor legale și cu nerespectarea dispozițiilor legale mai sus menționate, a fost emis decretul.

Președintele României trebuia să verifice propunerea SSRML, dacă are la bază documentele care susține că există.

4. Ultimul motiv de nelegalitate vizează motivul de nelegalitate a decretului emis în data de 1.08.2022 sub aspectul încălcării dispozițiilor art. 49 alin. (2) și (3) din Normele metodologice, așa cum au fost ele modificate prin Hotărârea nr. 482/2022, intrată în vigoare la 19.04.2022. Această hotărâre a modificat dispozițiile art. 49 alin. (2) și (3) și a inclus art. 49³, a stabilit niște condiții și o procedură care trebuia urmată cu prilejul emiterii acestui decret.

Aceste dispoziții au fost încălcate sub aspectul că, pe de o parte, conform art. 49 alin. (2), modificat prin HG nr. 482/202, analiza elementelor de noutate și decizia cu privire la anularea certificatelor sunt de competența Comisiei produsă de art. 13.

Solicită a se constata că nu există nicio decizie de anulare administrativă și, în egală măsură, și competența atributivă reglementată de art. 13 a fost una încălcată față de componența comisiei.

A mai invocat și încălcarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Normele metodologice, modificate prin HG nr. 482/2022; conform textului care se aplica la momentul emiterii decretului de către Președinte, anularea certificatelor și înaintarea

propunerii de retragere a titlurilor se fac de către SSPR, cu avizul comisiei parlamentare. Conform actelor de la dosar, nici această cerință a existenței avizului prealabil al comisiei parlamentare nu este îndeplinită în cauză, în sensul că nu s-a solicitat și nu s-a obținut un aviz de legalitate, așa cum prevede textul de lege, care era necesar și prealabil emiterii deciziei de anulare.

Solicită admiterea cererii așa cum a fost formulată și anularea în parte a decretului, poziția nr. 8; totodată, solicită a se lua act că va solicita cheltuieli pe cale separată.

Curtea rămâne în pronunțare.

CURTEA,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată adresată Curții de Apel Constanța la data de 16.12.2022, cu nr. 720/36/2022, reclamantul (...), în temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) cu referire la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, a chemat în judecată pe pârâțul Președintele României, solicitând a se dispune:

1. anularea în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, respectiv a poziției nr. 8 din anexa la decretul emis de pârât, cuprinzând lista persoanelor cărora le-a fost retras titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, numai în ceea ce privește retragerea titlului reclamantului;

2. obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, constând în contravaloarea taxei de timbru și a onorariului de avocat.

I. Considerente în fapt

1. Prin Decretul nr. 1.068/1.08.2022 emis de Instituția Președintelui României reprezentată de dl Președinte, Klaus Werner Iohannis, s-a dispus retragerea titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 8 din anexa la Decretul nr. 1.068/2022;

2. Decretul atacat a avut la bază o propunere întocmită de Instituția Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în Perioada 1945-1989, prin care a fost transmisă către Instituția Președintelui României o listă pentru un număr de 19 persoane, printre care și reclamantul (regăsit la poziția nr. 8 din anexa decretului), cuprinzând persoanele pentru care Comisia art. 49, constituită în baza Ordinului nr. 2/2022, a propus anularea certificatelor și retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” în temeiul prevederilor art. 430 din noul Cod de procedură civilă.

3. Împotriva Decretului nr. 1.068/1.08.2022 a formulat plângerea administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004, republicată, înregistrată la Secretariatul General al Administrației Prezidențiale cu nr. SG/9.950/17.08.2022, conexată cu nr. SG/10.035/19.08.2022, solicitând anularea (revocarea) decretului și repunerea sa în situația anterioară prin emiterea unei decret prin care să îi fie conferit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

4. Prin Adresa nr. SG/11.442/20.09.2022 emisă de Administrația Prezidențială prin Secretariatul General, i-a fost comunicat un răspuns al instituției prezidențiale la plângerea sa administrativă prealabilă, în sensul că „motivarea decretului se regăsește în anexa acestuia, iar retragerea titlurilor s-a realizat în baza hotărârilor judecătorești definitive privind respingerea cererii de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant”, precum și că „aspectele sesizate de dumneavoastră sunt complexe, astfel încât necesită o cercetare mai amănunțită care presupune un termen mai îndelungat pentru a reanaliza succesiunea și legalitatea operațiunilor administrative premergătoare emiterii decretului la care se referă plângerea dumneavoastră”.

5. În cazul său a fost indicată în anexa decretului, la poziția nr. 8, existența Sentinței civile nr. 635/23.04.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.277/118/2019, precum și Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019, pronunțată de Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

II. Considerente în drept. Motive de nelegalitate privind Decretul nr. 1.068/1.08.2022, respectiv poziția nr. 8 din anexa decretului atacat

II.1. Nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 8 din anexă, prin raportare la încălcarea flagrantă și nepermisă de către emitentul actului atacat a dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii)

6. Prin Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019 — definitivă, pronunțată de Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.277/118/2019, s-a dispus, în contradictoriu cu pârâțul, Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în Perioada 1945-1989 — admiterea recursului reclamantului, casarea în tot a Sentinței civile nr. 635/23.04.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța, și, rejudecând, s-au dispus admiterea acțiunii civile și anularea Deciziei nr. 129/13.08.2019 — poziția nr. 118, în ceea ce îl privește.

7. Contrar motivării complet eronate reținute de emitentul decretului contestat, în realitate, hotărârile judecătorești la care instituția prezidențială a făcut trimitere expresă, respectiv Sentința civilă nr. 635/23.04.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.277/118/2019, precum și Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019 pronunțată de Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — nu fac parte din categoria hotărârilor judecătorești prevăzute în mod expres și limitativ de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

8. Or, Instituția Președintelui României, în calitate de emitent al actului contestat, a refuzat în mod nelegal să țină cont de efectele judecătorești definitive stabilite de instanța de recurs, în sensul că, prin Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019, Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a hotărât în mod definitiv în Dosarul nr. 6.277/118/2019 admiterea recursului reclamantului, casarea în tot a Sentinței civile nr. 635/23.04.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța, și, rejudecând, s-au dispus admiterea acțiunii civile și anularea Deciziei nr. 129/13.08.2019 — poziția nr. 118, în ceea ce îl privește.

9. În cuprinsul considerentelor deciziei civile pronunțate în recurs și pe care cu certitudine Instituția Președintelui României le-a ignorat cu desăvârșire sau pur și simplu a refuzat să le ia în considerare, soluția instanței de recurs a Curții de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a fost motivată astfel: „Curtea reține că prin Adresa nr. 5.543/20.05.2019 intimatul pârât Secretariatul de Stat a comunicat recurentului (...) faptul că cererea acestuia cu nr. 18/LRD/11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost admisă în unanimitate de către Comisie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004. Astfel, în recurs, a fost depusă la dosar Decizia nr. 334/15.05.2019 prin care cererea reclamantului (...) a fost admisă (fila 13)”.

10. Așadar, contrar opiniei juridice eronate a pârâțului, emitent al decretului contestat, acesta nu a reușit să aprofundeze și să

înțeleagă în ansamblu mecanismul de gândire al instanței care a motivat hotărârea și care a reținut tocmai aspectul favorabil reclamantului, constând în efectele valide ale Deciziei nr. 334/15.05.2019 (poziția nr. 22), prin care „cererea reclamantului a fost admisă în unanimitate de voturi”, nefiind în niciun caz în discuție o hotărâre judecătorească de natura celor reglementate în mod expres și limitativ de dispozițiile art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

11. Cu alte cuvinte, pârâțul Președinte României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 8 din anexa la Decretul nr. 1.068/2022, a încălcat în mod nepermis dispozițiile art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii), reținând și validând o motivare contrară realității juridice stabilite prin hotărârea definitivă a instanței de recurs, potrivit căreia „retragerea titlurilor s-a realizat în baza hotărârilor judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant”.

12. Întrucât efectul autorității de lucru judecat privește, potrivit legii procesual civile [art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă], atât dispozitivul, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă, și având în vedere că hotărârea judecătorească definitivă respectivă este opozabilă pârâtului, deoarece reprezintă o decizie care a stat la baza propunerii formulate și înaintate de către instituția Secretariatului de Stat (SSRML) pârâtului din prezenta cauză, fără a-l exonera însă pe acesta din urmă de obligația legală de a verifica și de a analiza toate documentele atașate de SSRML, cu ocazia înaintării propunerii de retragere a titlului reclamantului, inclusiv examinarea sensului legal real al efectelor hotărârii judecătorești definitive pronunțate în Dosarul civil nr. 6277/118/2019 al Curții de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, precum și faptul că această decizie civilă definitivă are forța probantă a unui înscris autentic (art. 434 din Codul de procedură civilă), rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia Decretul nr. 1.068/1.08.2022, respectiv poziția nr. 8 din anexa la decret, a fost emis cu încălcarea și nesocotirea evidentă a acestor dispoziții legale imperative ce atrag nelegalitatea parțială a decretului atacat, respectiv numai în partea care privește poziția nr. 8 din anexa la decret.

II.2. Nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.02.2022 — poziția nr. 8 din anexă, prin raportare la efectele juridice valabile ale Deciziei nr. 334/15.05.2019 [poziția nr. (...)], emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare

13. Prin Decizia nr. 334/15.05.2019 (poziția nr. 22) — emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost admisă în unanimitate cererea reclamantului, înregistrată cu nr. 18/LRD/11.05.2015 — de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant.

14. Adoptarea Deciziei nr. 334/11.05.2019 (poziția nr. 22) a survenit ca urmare a cererii formulate de reclamant și înregistrată cu nr. 18/LRD/11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant.

15. Prin Adresa nr. 5.543/20.05.2019 emisă de Secretariatul de Stat (SSRML) i s-a comunicat faptul că „cererea cu nr. 18/LRD/11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol

Determinant, a fost admisă în unanimitate de către Comisie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004”.

16. Motivarea reținută de pârâțul Președinte României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului reclamantului, este complet eronată în condițiile în care intră în coliziune directă cu efectele Deciziei nr. 334/11.05.2019 (poziția nr. 22), care subzistau atât la momentul formulării propunerii de retragere a titlului său, cât și la data emiterii decretului de retragere, efecte juridice care subzistă și în prezent, întrucât această decizie nu a fost niciodată contestată sau infirmată (desființată) pe cale judiciară.

17. Având în vedere aspectul esențial al validității și în prezent a efectelor acestei decizii care a constat că în ceea ce îl privește sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004 (poziția nr. 22), dar și împrejurarea că această decizie nu a fost niciodată contestată judiciar, revocată și nici anulată în mod definitiv de o instanță judecătorească, fiind demult intrată în circuitul civil, rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia și sub acest aspect decretul prezidențial atacat a fost emis cu încălcarea și nesocotirea evidentă a efectelor valide ale acestei Decizii nr. 334/15.05.2019, adoptată de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, aspect ce determină în egală măsură nelegalitatea parțială a actului administrativ contestat.

II.3. Nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 8 din anexă, prin raportare la vădita încălcare a procedurii legale instituite de prevederile art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (absența hotărârii de anulare a certificatului emise de instanța de contencios)

18. Potrivit art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, „În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora.”

19. Contrar obligației legale pe care pârâțul — Președintele României — o avea în calitate de emitent al decretului prezidențial, de a verifica în prealabil apariția și existența unor elemente de noutate, a decis în mod vădit nelegal și cu încălcarea dispozițiilor legii emiterii decretului de retragere a titlului reclamantului, cu toate că nu se află în niciuna dintre situațiile legale prevăzute de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

20. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare: „Prin sintagma *elemente de noutate* se înțelege: a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbabil sau a noului certificat ori încălcarea

prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; c) hotărârile judecătorești definitive prin care s-a dispus anularea certificatului.”

21. Cu alte cuvinte, legalitatea emiterii decretului prezidențial de retragere a titlului său nu este lăsată de legiuitor la aprecierea subiectivă a Instituției Președintelui României, ci legalitatea acestei măsuri este condiționată de respectarea de către pârât întocmai a procedurii legale instituite de art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

22. Or, în condițiile în care situația sa juridică nu se încadra sub nicio formă în vreuna dintre ipotezele legale expres și limitativ reglementate de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, în mod corelativ nici pârâtul, în calitate de emitent al decretului prezidențial, nu putea dispune în condiții de legalitate emiteria decretului de retragere a titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

23. În ipoteza în care nu exista în cazul său o hotărâre judecătorească definitivă de anulare a certificatului emisă în condițiile și cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (hotărâre de anulare a certificatului emisă de instanța de contencios), rezultă că Decretul nr. 232/2022, poziția nr. 1 din anexa nr. 1, este nelegal, impunându-se o soluție de anulare în parte a acestuia.

24. Cu alte cuvinte, în mod nelegal și în regim de exces de putere s-a procedat în cazul său la emiteria Decretului nr. 1.068/2022, poziția nr. 8 din anexă, în absența oricărei hotărâri judecătorești definitive de natura celor prevăzute de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

25. În drept: art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1) cu referire la art. 2 alin. (1) lit. b) și c), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 554/2004, republicată, art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii); art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 223 alin. (3) și art. 453 din Codul de procedură civilă.

26. În probațiune: proba cu înscrisuri; a depus: copie act de identitate, Decret 1.068/2022, Adresă emisă de pârât nr. SG/11.442/20.09.2022, plângere prealabilă, aviz Cargus 077-09-07-30-04, certificat și legitimație Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 seria LRD-L nr. 00111, Decizia civilă nr. 1.466 din 12.12.2019, adresă emisă de Guvernul României nr. 43 din 20.05.2019, Decizia nr. 334/15.05.2019 emisă de Guvernul României; solicită îndatorarea emitentului actului atacat la depunerea întregii documentații care a stat la baza emiterii Decretului nr. 1.068/2022, poziția nr. 8 din anexă, inclusiv a propunerii întocmite și înaintate de către Secretariatul de Stat către Instituția Președintelui României și care a stat la baza emiterii decretului contestat (dosarul administrativ).

Prin **întâmpinarea** formulată de Administrația Prezidențială, depusă la dosar în data de 13.01.2023, se invocă excepția inadmisibilității cererii de anulare (parțială) a Decretului Președintelui României nr. 1.068/1.08.2022, acesta fiind un act ce intră în sfera finelui de neprimire de rang constituțional și legal, reglementat de dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție și art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, iar, pe fondul cauzei, solicită respingerea de anulare (parțială) a Decretului Președintelui României nr. 1.068/1.08.2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, ca neîntemeiată.

Totodată solicită respingerea, ca nefondate, a solicitărilor reclamantului referitoare la plata de către Președintele României a sumelor de bani menționate.

Având în vedere dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție și ale art. 16¹ din Legea nr. 554/2004, consideră că reclamantul este cel care ar trebui să solicite introducerea în cauză a prim-ministrului, cel care contrasemnează decretul emis de Președintele României.

În situația în care reclamantul nu își precizează punctul de vedere cu privire la stabilirea cadrului procesual pasiv, în sensul introducerii în cauză a prim-ministrului, consideră că s-ar impune aplicarea, de către instanță, a sancțiunii prevăzute de dispozițiile art. 16¹ teza a 2-a din Legea nr. 554/2004, respectiv respingerea acțiunii fără a intra pe fondul cauzei.

Mai arată că pentru acordarea sau retragerea unui titlu, prin decret al Președintelui României, în condițiile Legii nr. 341/2004, trebuie să existe o propunere a Secretariatului de Stat; în absența acesteia, decretul nu se poate emite, serviciile din subordinea Președintelui României neavând atribuția legală (și nici posibilitatea efectivă) de a analiza și constata care dintre persoane îndeplinesc sau nu condițiile pentru acordarea sau retragerea titlului.

Față de acest aspect, solicită a se pune în discuție necesitatea introducerii în cauză a emitentului propunerii de retragere a titlului — Secretariatul de Stat, respectiv ca reclamantul să precizeze dacă înțelege sau nu să completeze cadrul procesual pasiv în prezentul dosar.

I. Excepția inadmisibilității cererii de anulare (parțială) a Decretului nr. 1.068/1.08.2022

Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de anulare a Decretului nr. 1.068/2022, în vederea respectării atât a dispozițiilor art. 248 din Codul de procedură civilă, cât și a succesiunii logice firești ce determină o anumită ordine a soluționării excepțiilor invocate, ținând cont de efectul pe care tind să îl realizeze fiind în discuție un act ce intră în sfera finelui de neprimire de rang constituțional, emis în raporturile cu Parlamentul, prin contrasemnarea decretului de către prim-ministru, considerăm că se impune soluționarea cu prioritate a excepției inadmisibilității acțiunii din perspectiva art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României.

Apreciază că o asemenea interpretare și respectare a acestei ordini legale de soluționare a excepțiilor invocate va permite valorificarea ulterioară, cu bună-credință, a argumentelor părților litigante.

I.1. Potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituție, unele decrete ale Președintelui se contrasemnează de prim-ministru. Acestor acte juridice le sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora: „Controlul judecătorec al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.” Așa fiind, în măsura în care, prin obiectul de reglementare, decretul Președintelui nu se circumscrie sferei actelor exceptate, ele pot fi atacate în contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004.

O interpretare contrară ar însemna ca instanțele judecătorești investite cu exercitarea controlului de legalitate s-ar substitui prerogativelor constituționale ale Președintelui României, ceea ce este în evidentă contradicție cu prevederile legale și ar echivala cu negarea atribuțiilor constituționale proprii ale Președintelui României, care ar deveni atribuții comune/partajate cu instanțele

judecătorești. Din această perspectivă, pentru acest tip de decret, instanțele judecătorești nu au vreo competență de control și cenzură.

Decretele Președintelui emise în exercitarea prerogativei prevăzute de art. 94 lit. a) din Constituție nu sunt simple acte administrative susceptibile de control pe calea contenciosului administrativ, ci sunt acte juridice complexe ce exprimă raporturi de natură constituțională între Președintele României, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, și, în consecință, potrivit art. 1 alin. (4) din Constituție, nu sunt cenzurabile de către instanțele judecătorești pe calea contenciosului administrativ.

Președintele României exercită atât atribuții constituționale, cât și atribuții legale. În privința celor constituționale, jurisprudența Curții Constituționale a recunoscut că, în exercitarea prerogativelor sale, Președintele României se bucură în unele cazuri de putere discreționară, iar în altele de o largă putere de apreciere cu privire la îndeplinirea unor standarde legale. Principiul supremației Constituției, proclamat prin art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, interzice ca instanțele de judecată să se poată pronunța asupra unei atribuții constituționale ce implică analiza exclusivă a emitentului actului.

Prin contrasemnarea decretului, prim-ministrul, în acord cu rolul său constituțional, dar și cu jurisprudența constituțională, a efectuat un control de legalitate și oportunitate cu privire la decretul Președintelui României.

În motivarea și susținerea acestei excepții a inadmisibilității apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 285 din 21 mai 2014, prin care instanța de contencios constituțional a stabilit natura juridică și efectele contrasemnării unui decret al Președintelui României (paragrafele 55-58).

I.2. De asemenea, încă din anul 2005, și practica judiciară a instanțelor de drept comun este formată în sensul inadmisibilității controlului judecătoresc asupra decretelor Președintelui României, contrasemnate de către prim-ministru: Decizia nr. 1.840/2005 — pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, ca instanță de recurs, în Dosarul nr. 797/2005, Sentința civilă nr. 257/2020 în Dosarul nr. 1.874/2/2020 al Curții de Apel București, Sentința civilă nr. 31/2022 în Dosarul nr. 607/45/2021 al Curții de Apel Iași.

În acest context, ținând seama de modul de edictare a decretului, cu respectarea dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituția României, apreciem în sensul în care Decretul Președintelui României nr. 1.068/2022 reprezintă un act administrativ exceptat de la posibilitatea legală de a fi contestat în fața instanțelor de contencios administrativ, fapt care face imposibile supunerea sa controlului judecătoresc și, implicit, aplicarea dispozițiilor Legii nr. 554/2004.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 126 alin. (6) din Constituția României și al art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, solicită admiterea excepției inadmisibilității cererii de anulare parțială a Decretului nr. 1.068/2022.

II. Pe fondul cauzei

II.1. Decretul nr. 1.068/2022 are la bază propunerea formulată de Secretariatul de Stat, cuprinzând: Adresa Secretariatului de Stat nr. 18/6.446/7.07.2022 referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinat pentru un număr de 18 persoane din anexa la Decretul Președintelui României nr. 1.053/2019, printre care și reclamantul din prezentul dosar, procesele-verbale ale Comisiei constituite în baza Ordinului secretarului de stat nr. 46/2022 (nr. 18/6.012/24.06.2022 și nr. 18/6.432/6.07.2022).

Conform prevederilor Legii nr. 341/2004 și ale Normelor metodologice de punere în aplicare, Președintele României nu

poate acorda și nu poate retrage titlul de revoluționar decât ca urmare a propunerilor înaintate de Secretariatul de Stat.

Propunerile Secretariatului de Stat sunt înaintate doar după ce această instituție a emis deja sau a anulat, ca urmare a analizei individuale efectuate, certificate de revoluționar persoanelor cărora, ulterior, Președintele României le acordă sau le retrage și titlul de revoluționar.

Acordarea/Preschimbarea certificatelor, dar și retragerea lor de către Secretariatul de Stat reprezintă o activitate de cercetare din partea Comisiei constituite la nivelul acestei instituții, conform prevederilor art. 49 din normele metodologice, și de studiere a fiecărui dosar depus.

Numai după ce Secretariatul de Stat constată îndeplinirea condițiilor legale specifice și decide că persoana aplicantă este eligibilă pentru a primi certificatul care îi atestă calitatea de revoluționar, această instituție va înainta propunerea Președintelui României, în vederea emiterii decretelor.

Și în cazul retragerii titlurilor, decretelor prezidențiale au în vedere exclusiv propunerile Secretariatului de Stat, ca urmare a unei activități administrative similare cu cea de acordare, activitate în urma căreia Secretariatul constată intervenirea unei situații care atrage încetarea îndeplinirii condițiilor legale pentru deținerea calității, respectiv a titlului de revoluționar.

II.2. Așadar, în ceea ce privește emiteria decretului Președintelui, menționează că există o procedură prealabilă, o operațiune administrativă clar conturată, care se desfășoară anterior emiterii acestuia, la nivelul Secretariatului, care este singura instituție abilitată de lege în acest domeniu.

Din înscrisurile depuse de reclamant reiese faptul că Secretariatul de Stat nu a efectuat demersurile de anulare a certificatului, prevăzute de art. 49 alin. (2), art. 49¹ și art. 49¹ alin. (1)-(3) din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 din 2.09.2004 (Norme metodologice, înainte de transmiterea către Președintele României a propunerii de retragere a titlului. Potrivit actului normativ invocat, numai „după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de anulare a certificatului. Secretariatul de Stat va formula solicitare către Președintele României în vederea retragerii titlului atribuit prin decret”.

Astfel, în cuprinsul „solicitării către Președintele României” — propunerii se regăsesc enumerate hotărârile judecătorești care fac parte din dosarul administrativ gestionat de Secretariatul de Stat și care, în analiza acestuia, constituie motive pentru înaintarea propunerii de emiterie a decretului de retragere a titlului de Luptător cu Rol Determinant (Sentința nr. 635/2019, emisă de Tribunalul Constanța, precum și Decizia nr. 1.466/2019, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. 6.277/118/2018).

Face precizare că Decizia Curții de Apel Constanța nr. 1.466/12.12.2019 nu reprezintă un element de noutate, în sensul art. 49¹ alin. (2) din Normele metodologice, care să fi îndreptățit modificarea situației juridice a reclamantului. Consideră că, în mod greșit, Secretariatul de Stat a calificat această situație drept „element de noutate”, însă emitentul decretului nu are obligația legală de a efectua vreo analiză asupra propunerii înaintate din partea Secretariatului de Stat.

În prezenta cauză, Secretariatul de Stat a procedat la verificarea copiilor de pe hotărârile din dosarele de instanță anexate adresei și a apreciat că cele 18 persoane au hotărâri judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, iar printre acestea se regăsește și reclamantul (...).

Așadar, Secretariatul de Stat înaintează Președintelui României propunerea de retragere a titlului atribuit, iar Președintele României, ca urmare a primirii acesteia, ia act și emite decretul de retragere a titlului.

În baza încrederii cu care instituția abilitată de lege a fost investită să facă propuneri în vederea emiterii decretului de către Președintele României (de atribuire sau de retragere a titlului), a dispozițiilor legale care îi reglementează obiectul de activitate, precum și a propriilor verificări cu privire la fapte intervenite, respectiv a hotărârilor judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant și care au schimbat situația juridică, Secretariatul de Stat, în prezenta cauză, a apreciat că reclamantul nu mai îndeplinește cerințele legale și, în consecință, a înaintat propunerea de retragere a titlului către Președintele României.

Cu privire la obligația legală a Secretariatului de Stat de verificare a hotărârilor judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, Secretariatul este ținut să realizeze verificarea cerințelor legale, să ia decizia de a formula și înainta propunere de retragere, această activitate nefiind atributul Președintelui României.

Aceste atribuții legale de verificare aparțin în exclusivitate subiectului de drept calificat, titularul prevăzut de lege — Secretariatului, emitentul propunerii, întrucât exclusiv această instituție își asumă răspunderea cu privire la conținutul propunerii transmise către Președintele României, nefiind instituită, prin lege, în sarcina acestuia posibilitatea de returnare a propunerii Secretariatului de Stat.

A efectua un control posterior asupra activităților desfășurate de Secretariatul de Stat, așa cum în mod greșit invocă reclamantul, reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale exprese în domeniu. Activitatea pe care Administrația Prezidențială o poate desfășura în ceea ce privește acordarea/retragerea calității de revoluționar este prevăzută în mod exclusiv în Normele metodologice.

Cu privire la obligația legală a Președintelui României invocată de reclamant la pct. 19 din Cerere, face precizarea că Legea nr. 341/2004 nu instituie nicio obligație de natură procedural-administrativă (cum ar fi, de exemplu, verificarea îndeplinirii condițiilor de fond prevăzute de lege în vederea obținerii calității de revoluționar) în sarcina Președintelui României, în calitate de reprezentant a Președintelui, așa cum în mod greșit apreciază reclamantul.

Mai mult, cu ocazia emiterii decretelor care au la bază propuneri din partea altor instituții, Președintele României acționează în baza prezumției legalității, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate. Așadar, câtă vreme propunerea Secretariatului de Stat nu a fost retrasă, nu i se poate imputa Președintelui României că a emis un act nelegal.

Secretariatul de Stat a sesizat în mod nelegal și netemeinic Președintele României, în sensul transmiterii propunerii de retragere a titlului, în condițiile în care nu deținea în realitate nicio hotărâre judecătorească, pronunțată ulterior acordării titlului, prin Decretul nr. 1.053/2019, care să poată fi considerată element de noutate, în sensul legii.

Administrația Prezidențială nu poate efectua activități suplimentare și nici nu poate formula către Secretariatul de Stat solicitări care excedează cadrului legal, în ciuda celor considerate de către reclamant, întrucât Președintele României a acționat cu bună-credință în vederea emiterii decretului, în baza unei propuneri formulate de Secretariat, conform procedurii instituite. Propunerea Secretariatului, fiind act administrativ, beneficia, la data comunicării către Președintele României, de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate, fiind titlu executoriu.

De asemenea, Președintele României, cu ocazia exercitării prerogativei constituționale de retragere a unui titlu (în baza unei propuneri ca urmare a unei soluții date de o instanță de judecată) nu poate face o evaluare a modului în care instanțele judecătorești au soluționat dosarele, a temeiniciei considerentelor care au stat la baza soluționării acestor dosare, întrucât o asemenea evaluare ar echivala cu o ingerință nepermisă în activitatea puterii judecătorești și ar încălca principiul constituțional al separației puterilor în stat.

Solicită a se observa că în sarcina Secretariatului de Stat este conturată întreaga culpă, acesta a creat întreaga situație expusă în prezenta cauză, a emis acte prin care a indus în eroare Președintele României.

În acest sens, în situația în care instanța va considera necesară introducerea în cauză a Secretariatului de Stat, în măsura în care va admite capătul de cerere referitor la plata „tuturor cheltuielilor ocazionate de prezentul litigiu”, solicită reținerea acestora în sarcina exclusivă a Secretariatului de Stat, ținând cont de toate argumentele expuse anterior.

În privința atribuțiilor constituționale ale Președintelui României — de a emite decrete, arată că, în speță, au fost respectate dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție, referitoare la necesitatea contrasemnării de către prim-ministru a decretelor emise de către Președinte în temeiul art. 94 lit. a) din Constituție.

Solicită a se constata că Decretul nr. 1.068/2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 1 august 2022, prin care reclamantului i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor constituționale și legale aplicabile și, pe cale de consecință, respingerea cererii de anulare parțială a acestui act administrativ, ca neîntemeiată.

În drept: dispozițiile art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 205 din Codul de procedură civilă

Prin notele de ședință depuse în data de 25.01.2023 reclamantul (...) susține următoarele:

Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de anulare în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, în raport cu dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României, republicată, în esență, în dezvoltarea acestei excepții, pârâtul a susținut că este în discuție un act ce intră în sfera finelui de neprimire de rang constituțional, emis în raporturile cu Parlamentul, prin contrasemnarea decretului de către prim-ministru, motiv pentru care a apreciat că se impune soluționarea cu prioritate a excepției inadmisibilității acțiunii din perspectiva art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României, republicată.

Excepția inadmisibilității cererii din perspectiva dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României, republicată, este vădit neîntemeiată, motiv pentru care va solicita respingerea acesteia, având în vedere următoarele argumente (apărări).

Prin apărările formulate, pârâtul tinde către formarea convingerii instanței în sensul că demersul reclamantului intră în sfera finelui de neprimire, potrivit art. 126 alin. (6) din Constituția României și art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, care sustrag controlului de legalitate pe calea contenciosului administrativ „actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul”.

În accepțiunea Legii nr. 554/2004, așa cum rezultă din definiția legală cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. „k”, „actele care privesc raporturile cu Parlamentul” sunt actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul.

Or, complexitatea atribuțiilor prevăzute pentru Președintele României în titlul III capitolul II din Constituția României, domeniile diferite în care sunt reglementate acestea nu permit încadrarea tuturor decretelor Președintelui României în categoria finelor de neprimire exclusiv din perspectiva contrasemnării, ca mod de asumare a răspunderii politice a prim-ministrului, fără o evaluare concretă a naturii lor juridice prin prisma obiectului, a efectelor pe care le produc și a existenței reale a unei interferențe cu sfera politicului.

Pentru magistratul investit să soluționeze o cauză în contenciosul administrativ, verificarea efectivă și concretă în funcție de obiectul propriu-zis al actului și de existența unui remediu procesual se impune și în considerarea faptului că, prin art. 52 din Constituția României, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa unei instanțe specializate este consacrat ca un drept fundamental al cetățeanului (drept — garanție), condițiile și limitele exercitării acestui drept fiind cele stabilite expres prin legea organică;

În speță, soluția de respingere a excepției inadmisibilității acțiunii se fundamentează pe aplicarea adecvată a tuturor acestor norme și principii deduse din prevederile constituționale evocate anterior.

Concret, pârâtul Președintele României a emis decretul atacat privind retragerea titlului subsemnatului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist, după parcurgerea unei proceduri administrative expres reglementate prin lege, în urma căreia a fost transmisă Instituției Președintelui României o listă cuprinzând un număr de 19 persoane, printre care s-a regăsit și reclamantul, la poziția nr. 8 din anexa Decretului nr. 1.068/1.08.2022.

Având în vedere această reglementare și analizând în concret natura juridică a decretului, dar și a conținutului raportului juridic, concluzia care se desprinde în mod cert este aceea că retragerea titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, în condițiile în care această retragere a survenit fără a avea vreo legătură cu atribuțiile privind raporturile de natură politică cu Parlamentul, nu este sustrasă controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, nefiind aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituția României și ale art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004.

În concluzie, solicită a se constata lipsa totală de temeinicie a excepției inadmisibilității cererii de anulare parțială a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, urmând a se dispune în sensul respingerii excepției inadmisibilității, ca neîntemeiată.

La data de 25.01.2023 reclamantul a depus la dosar **cerere de completare a motivelor de nelegalitate din cererea introductivă**, prin care susține următoarele:

II.4. Nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 8 din anexă, prin raportare la încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 49 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a legii recunoștinței pentru victoria Revoluției române din Decembrie 1989 — Legea nr. 341/2004, norme aprobate prin HG nr. 1.412/2.09.2004, modificate și completate ulterior prin HG nr. 482/2002 — privind modificarea și completarea HG

nr. 1.412/2004, intrată în vigoare la 19.04.2022 prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383/19.04.2022.

1. Prin dispozițiile HG nr. 482/2022 privind modificarea și completarea HG nr. 1.412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 341/2004 a recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987, modificare intrată în vigoare la data de 19.04.2022 prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383/19.04.2022 — au fost modificate și completate prevederile art. 49, în sensul redefinirii dispozițiilor inițiale prin includerea art. 49 indice 3.

2. Prin urmare, având în vedere data emiterii actului administrativ atacat, respectiv Decretul Președintelui României nr. 1.068/1.08.2022, erau incidente și aplicabile dispozițiile HG nr. 482/2002 privind modificarea și completarea HG nr. 1.412/2004, în sensul în care întreaga procedură legală de verificare a îndeplinirii condițiilor legale prealabile emiterii decretului, dar și a elementelor de noutate în sensul legii trebuia să aibă la bază noile prevederi legale modificate.

3. Din analiza dispozițiilor legale modificate rezultă cu claritate faptul că, potrivit art. 49 alin. (2), așa cum au fost modificate prin HG nr. 482/2022 — privind modificarea și completarea HG nr. 1.412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 341/2004, „Analiza elementelor de noutate și decizia cu privire la anularea certificatelor sunt de competența comisiei prevăzute la art. 13”.

4. Or, în speță, Instituția Președintelui avea obligația legală de a verifica modul de aplicare a acestor dispoziții legale, care au fost în mod evident încălcate în mod flagrant de către Comisia art. 49 constituită în baza Ordinului nr. 46/27.04.2022, care a formulat o propunere nelegală de retragere a titlului subsemnatului către Instituția Președintelui României, întrucât, pe de o parte, această comisie nu avea competența legală atributivă stabilită de lege să analizeze îndeplinirea sau nu a dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004 sau de normele metodologice modificate, iar, pe de altă parte, această comisie nu s-a pronunțat printr-o decizie așa cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate.

5. Referitor la necompetența legală atributivă a Comisiei care a emis propunerea nelegală de retragere a titlului reclamantului către Instituția Președintelui României — învederează instanței faptul că, potrivit dispozițiilor legale modificate, competența legală de a examina și analiza existența elementelor de noutate cu privire la anularea certificatelor era stabilită în favoarea unei cu totul alte comisii decât cea compusă din trei membri, care a soluționat nelegal cazul reclamantului, respectiv o comisie prevăzută de lege, care avea o componentă legală expres stabilită de lege și care includea obligatoriu o altă alcătuire, respectiv un număr mult mai mare de persoane indicate la literele art. 13 alin. (2) lit. „a-f” din norma metodologică.

6. Cu alte cuvinte, emiteria Decretului nr. 1.068/1.08.2022 poziția nr. 8 din anexa la decretul emis de pârât, referitor la retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant,” a fost dispusă în mod nelegal, în condițiile eludării de către Instituția Președintelui României a obligației sale legale de a verifica în prealabil modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate, în sensul în care actul administrativ atacat a avut la bază o propunere nelegală efectuată de o comisie compusă din trei membri care nu avea această atribuție legală, conform modificărilor intervenite prin HG nr. 482/2022 — privind modificarea și completarea HG nr. 1.412/2004 și, în egală măsură, fără ca acea comisie prevăzută de lege să se fi pronunțat în condițiile art. 49 alin. (2), și anume printr-o decizie.

7. Referitor la motivul de nelegalitate privind adoptarea actului administrativ atacat cu încălcarea prevederilor art. 49 alin. (3) din Normele metodologice — învederează instanței faptul că, potrivit dispozițiilor legale modificate invocate: „Anularea certificatelor și înaintarea propunerii de retragere a titlurilor se fac de către SSPR, cu avizul Comisiei Parlamentare”.

8. În cazul reclamantului, contrar dispozițiilor legale imperative invocate anterior, Instituția Președintelui României a omis să verifice îndeplinirea condițiilor de legalitate a propunerii înaintate de SSRML (Secretariatul de Stat), atât în ceea ce privește procedura legală de anulare a certificatului său, cât și propunerii în sine de retragere a titlului reclamantului, preferând să acționeze în sensul emiterii Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 8 din anexa la decret, cu neîndeplinirea acestei condiții legale imperative, respectiv ca propunerea înaintată să dețină în prealabil și avizul Comisiei Parlamentare, situație care atrage și consecința nelegalității procedurii de emiterie a actului administrativ atacat, întrucât a fost întocmit cu eludarea dispozițiilor legale în această materie.

9. Cu alte cuvinte, în mod nelegal și abuziv s-a procedat în cazul său la emiteria Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 8 din anexa la decret, prin care s-a decis contrar legii și în regim de exces de putere, cu încălcarea principiului legalității adoptării actelor administrative, retragerea titlului său de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant,” în condițiile eludării efectuării unor minime verificări de legalitate în ceea ce privește respectarea dispozițiilor art. 49 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a legii recunoștinței pentru victoria Revoluției române din Decembrie 1989 — Legea nr. 341/2004, norme aprobate prin HG nr. 1.412/2.09.2004, modificate și completate ulterior prin HG nr. 482/2002 — privind modificarea și completarea HG nr. 1.412/2004, intrată în vigoare la 19.04.2022 prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383/19.04.2022.

10. Sub un ultim aspect, învederează un motiv suplimentar de apărare, de natură să completeze apărarea reclamantului formulată în cadrul motivului de nelegalitate invocat la punctul II.2 din cererea de chemare în judecată (fila 4 din acțiunea introductivă), constând în faptul că, în procedură administrativă, ca urmare a formulării cererii reclamantului adresate către SSRML, această din urmă instituție a emis Decizia nr. 334/15.05.2019 (poziția nr. 22), prin Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 241/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin care a fost admisă în unanimitate cererea reclamantului de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” (L.R.D.).

11. Ca urmare a adoptării acestei decizii administrative, Secretariatul de Stat (SSRML), cu avizul Comisiei Parlamentare, a înaintat Președintelui României propunerea de atribuire a titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” (L.R.D.), iar Președintele României a emis Decretul nr. 1.053/10.12.2019, prin care, la poziția 168, a conferit reclamantului titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” (L.R.D.).

12. Ulterior, în baza Decretului nr. 1.053/10.12.2019 emis de Președintele României, la data de 7.12.2020, Secretariatul de Stat (SSRML) i-a eliberat Certificatul seria LRD-L nr. 00111/7.12.2020, prin care i-a fost conferit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

13. În consecință, este de remarcat faptul că odată cu emiteria titlului de luptător cu rol determinant (LRD) și a certificatului, inclusiv drepturile patrimoniale ale reclamantului au fost recunoscute de către statul român, în modalitatea

nașterii în patrimoniul său a dreptului la un „bun”, în sensul dispozițiilor art. 1 din Protocolul la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (dreptul la indemnizație).

14. Prin urmare, concomitent cu adoptarea Decretului nr. 1.053/10.12.2019 și ulterior a certificatului emis în data de 7.12.2020, în mod corect reclamantul i s-a recunoscut calitatea de Luptător cu Rol Determinant, în condițiile în care până în prezent nicio instanță nu a fost sesizată cu procedura judiciară de anulare a Decretului nr. 1.053/2019.

15. În ceea ce privește Certificatul seria LRD-L nr. 00111/7.12.2020, privind conferirea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, deși a fost exercitată acțiunea judiciară în anulare la cererea SSRML-ului, cu toate acestea, prin Sentința civilă nr. 43/26.01.2023, pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.841/118/2022, s-a dispus, în contradictoriu cu reclamantul, respingerea cererii ca inadmisibilă.

La data de 6.04.2023 pârâta Administrația Prezidențială a depus întâmpinare la modificările și completările ulterioare (Codul de procedură civilă), susținând că își menține apărările formulate prin Întâmpinarea nr. SG/556/13.01.2023 și Punctul de vedere nr. SG/3.061/6.03.2023, prin care a solicitat, pe lângă admiterea excepției inadmisibilității acțiunii, pe fondul cauzei, respingerea cererii de anulare (parțială) a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, ca neîntemeiată, dar și respingerea capătului de cerere referitor la plata „tuturor cheltuielilor ocazionate de prezentul litigiu”.

Solicită respingerea criticilor/motivelor prin care reclamantul solicită anularea Decretului nr. 1.068/1.08.2022, ca neîntemeiate.

1. Cu privire la cererea de completare a motivelor de nelegalitate din cererea introductivă, depusă de reclamant, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Propunerea realizată de către Secretariatul de Stat presupune o activitate de cercetare din partea Comisiei constituite la nivelul acestei instituții, conform prevederilor art. 49 din Normele metodologice, și de studiere a fiecărui dosar.

Modificarea la care se referă reclamantul, „în sensul redefinirii dispozițiilor inițiale prin includerea art. 49 indice 3” din H.G. nr. 482/2022, prezintă următorul conținut:

„38. La anexă, după articolul 49² se introduce un nou articol, articolul 49³, cu următorul cuprins:

«Art. 49³. — (1) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (2) și (3) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se face de comisia prevăzută la art. 49 alin. (1) din normele metodologice.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1), în cazul constatării incidenței prevederilor art. 8 alin. (2) și (3) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, va întocmi un proces-verbal pentru fiecare dosar analizat ce va fi transmis către Serviciul juridic, care va promova acțiune de anulare a certificatului în instanța de contencios administrativ.

(3) După rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de anulare a certificatului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 va formula solicitare către Președintele României în vederea retragerii titlului atribuit prin decret.

(4) Ulterior emiterii decretului de retragere al titlului de către Președintele României, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 are obligația de a notifica casele de pensii în vederea sistării indemnizațiilor, precum și prefecturile, în scopul luării măsurilor legale ce se impun.»

Din articolul precizat reies obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească exclusiv „Comisia prevăzută la alin. (1)”.

Având în vedere dispozițiile legale mai sus arătate, este cu atât mai legitimă cererea de introducere în cauză a emitentului propunerii, Secretariatul de Stat, și, totodată în sarcina cărei instituții revin aceste obligații.

2. Solicită pârâta respingerea și a motivelor nr. 2 și 3, în sensul în care întreaga procedură legală de verificare a îndeplinirii condițiilor legale prealabile emiterii decretului, dar și a elementelor de noutate în sensul legii trebuia să aibă la bază noile prevederi legale modificate.

Ceea ce critică reclamantul este chiar legalitatea actelor emise de Secretariatul de Stat în cadrul procedurii administrative, supuse controlului instanțelor de contencios administrativ, conform dispozițiilor legale aplicabile.

Decretul nr. 1.068/2022 are la bază propunerea formulată de Secretariatul de Stat, care a considerat că există elemente de noutate în sensul legii, astfel încât a înaintat propunerea de retragere a titlului în ceea ce privește pe reclamantul (...).

3. Totodată, prin motivele nr. 4 și 5 se interpretează în mod greșit și se adaugă la lege atribuții în sarcina „Instituției Președintelui”.

În conținutul alineatului (2) al articolului 49 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se regăsește argumentul susținut de reclamant, potrivit căruia „această comisie nu s-a pronunțat printr-o decizie așa cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate”. Față de acest argument, solicită și respingerea acestui motiv invocat de reclamant, ca neîntemeiat.

4. Cu privire la motivul nr. 6 — prin care reclamantul consideră că „emiterea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 (...) a fost dispusă în mod nelegal, în condițiile eludării de către Instituția Președintelui României a obligației sale legale de a verifica în prealabil modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate, în sensul în care actul administrativ atacat a avut la bază o propunere nelegală efectuată de o comisie compusă din trei membri care nu avea această atribuție legală, conform modificărilor intervenite prin HG nr. 1.412/2004 și, în egală măsură, fără ca acea comisie prevăzută de lege să se fi pronunțat în condițiile art. 49 alin. (2) și anume printr-o decizie.” — solicită respingerea.

Contrar susținerii argumentului reclamantului referitor la „eludarea de către Instituția Președintelui României a obligației sale legale de a verifica în prealabil modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate (...)”, arată că nici Administrația Prezidențială și nici Președintele României nu au astfel de atribuții/atribuții și apreciază că sunt relevante dispozițiile art. 49, art. 491, art. 493 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Față de aceste norme legale, solicită a se observa că nu este atributul „Instituției Președintelui României (...) de a verifica în prealabil modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 49 alin. (2) din Normele metodologice modificate”, ci aceste atribuții sunt exclusiv în sarcina Comisiei constituite la nivelul Secretariatului de Stat.

În prezenta cauză, Secretariatul a procedat la verificarea copiilor de pe hotărârile din dosarele de instanță anexate adresei de înaintare (propunerii). Secretariatul de Stat înaintează Președintelui României propunerea de retragere motivată a titlului atribuit, iar Președintele României, ca urmare a primirii acesteia, ia act și emite decretul de retragere a titlului. Astfel, în cuprinsul „solicitării către Președintele României” — propunerii, se regăsesc enumerate hotărârile judecătorești care fac parte din dosarul administrativ gestionat de Secretariatul de Stat și care,

în analiza acestuia, constituie motive pentru înaintarea propunerii de emiterie a decretului de retragere a titlului de Luptător cu Rol Determinant (Sentința nr. 635/2019, emisă de Tribunalul Constanța, precum și Decizia nr. 1.466/2019, pronunțată de Curtea de Apel Constanța, în Dosarul nr. 6.277/118/2018).

În opinia pârâtei, Decizia Curții de Apel Constanța nr. 1.466/12.12.2019 nu reprezintă un element de noutate, în sensul art. 491 alin. (2) din Normele metodologice, care să fi îndreptățit modificarea situației juridice a reclamantului. Consideră că, în mod greșit, Secretariatul de Stat a calificat această situație drept „element de noutate”.

5. În ceea ce privește punctele 7 și 8, solicită respingerea acestor critici, întrucât, în aplicarea dispozițiilor art. 49 din Norme, Comisia constituită la nivelul Secretariatului de Stat are atribuții de verificare și analizare a condițiilor legale în vederea înaintării propunerii de retragere a titlului.

Nici Legea nr. 341/2004, nici HG nr. 1.412/2004 nu stabilesc nicio obligație de natură procedural-administrativă, așa cum apreciază eronat reclamantul (cum ar fi, de exemplu, verificarea îndeplinirii condițiilor de fond prevăzute de lege în vederea obținerii calității de revoluționar/retragerii, precum și acordării/retragerii titlului) în sarcina Președintelui României sau Administrației Prezidențiale.

Aceste atribuții legale aparțin în exclusivitate altui subiect de drept calificat, mai exact titularului prevăzut de lege — Secretariatul de Stat, emitentul propunerii, întrucât exclusiv această instituție își asumă răspunderea cu privire la conținutul propunerii transmise către Președintele României, nefiind instituită, prin lege, în sarcina instituției prezidențiale, posibilitatea de returnare a propunerii Secretariatului de Stat.

Se impune o distincție între atribuțiile celor două instituții, astfel că Secretariatul de Stat a înaintat Președintelui României o propunere care nu conținea date referitoare la anularea certificatului de revoluționar, deși legea a reglementat în sarcina Secretariatului, procedural și anterior oricărui demers, anularea certificatului.

6. Totodată, solicită și respingerea punctelor următoare din cererea completatoare, întrucât aceste critici au ca obiect conduita defectuoasă urmată de Secretariatul de Stat.

De aceea, având în vedere întregul context al emiterii decretului de retragere a titlului de revoluționar, a cărui anulare se solicită, consideră că este obligatorie conturarea culpei Secretariatului de Stat, pentru o corectă stabilire a răspunderii administrative și civile.

Pe de altă parte, nulitatea unui act administrativ în baza căruia au fost emise alte acte administrative atrage nulitatea și a acestor acte subsecvente, datorită legăturii lor juridice, în baza principiului general de drept potrivit căruia anularea (desființarea) actului juridic inițial (primar) atrage și anularea actului juridic subsecvent („resolutio iure dantis, resolutivur ius accipientis”).

De aceea, pentru o justă dezlegare a prezentei cauze este necesar a se stabili legalitatea și oportunitatea actelor administrative emise de Secretariatul de Stat în cadrul procedurii administrative, anterioare emiterii Decretului nr. 1.068/2022 și care au stat la baza emiterii acestuia.

Având în vedere cele prezentate, precum și înscrisurile care au stat la baza emiterii decretului, solicită a se observa culpa exclusivă din sarcina Secretariatului de Stat, faptul că acesta a creat întreaga situație expusă în prezenta cauză și a emis acte prin care a indus în eroare Președintele României.

De asemenea, solicită a se mai avea în vedere faptul că Administrația Prezidențială/Președintele României nu poate efectua activități suplimentare și doar finalitatea procedurii concretizată prin emiteria decretului contestat.

De asemenea, este important de menționat că propunerea Secretariatului nu a fost anulată și reprezintă un act administrativ emis de o autoritate publică în sensul Legii nr. 554/2004, fiind titlu executoriu.

Prin punctul 15 al cererii completatoare reclamantul descrie situația juridică a Certificatului seria LRD-L nr. 00111/7.12.2020, privind conferirea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Din argumentele prezentate reiese că Secretariatul de Stat a sesizat în mod nelegal și netemeinic Președintele României, în sensul transmiterii propunerii de retragere a titlului, în condițiile în care nu deținea nicio hotărâre judecătorească, pronunțată ulterior acordării titlului, prin Decretul nr. 1.053/2019, care să poată fi considerată element de noutate, în sensul legii, și nici nu exista anularea certificatului, anterior emiterii acestei propuneri.

Reiterează apărările formulate prin Întâmpinarea nr. SG/556/13.01.2023, dar și prin Punctul de vedere nr. SG/3.061/6.03.2023, prin care a solicitat, pe lângă admiterea excepției inadmisibilității acțiunii, pe fondul cauzei, respingerea cererii de anulare (parțială) a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, ca neîntemeiată, dar și respingerea capătului de cerere referitor la plata „tuturor cheltuielilor ocazionate de prezentul litigiu”.

Solicită a se constata că Decretul nr. 1.068/2022, prin care reclamantului i s-a retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost emis la propunerea Secretariatului de Stat cu respectarea tuturor prevederilor constituționale și legale în ceea ce privește obligațiile emitentului decretului și, pe cale de consecință, respingerea cererii de anulare parțială a acestui act administrativ, ca neîntemeiată.

La data de 20.06.2023 pârâtul Prim-Ministrul României a depus la dosar **întâmpinare** prin care solicită:

1. anularea cererii de chemare în judecată, ca netimbrată și ca nemotivată, pe cale de excepție;
2. respingerea acțiunii, ca inadmisibilă, pe cale de excepție;
3. respingerea acțiunii, pentru lipsa calității procesuale pasive a Prim-ministrului, pe cale de excepție.

1. a) Invocă excepția netimbrării cererii:

Solicită a se dispune verificarea taxei de timbru a prezentei cereri de chemare în judecată, întrucât apreciază că se impune taxarea la valoarea pretențiilor solicitate de către reclamant, conform prevederilor legii taxei de timbru, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, și în corelație cu noul Cod de procedură civilă.

b) Invocă excepția nulității acțiunii.

Cererea de chemare în judecată reprezintă actul procedural prin care reclamantul sesizează instanța de judecată cu o pretenție proprie, în scopul restabilirii dreptului sau interesului legitim ce i-a fost încălcat sau contestat.

Prin dispozițiile art. 196 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă.”

Totodată, pentru o soluționare corespunzătoare a cauzei este necesar ca obiectul cererii de chemare în judecată să îndeplinească anumite cerințe: să fie licit, să fie posibil și să fie determinat, identificat cu exactitate. De asemenea, reclamantul trebuie să arate în cerere împrejurările de fapt care i-au determinat să ceară concursul justiției, deci să arate concret în ce mod dreptul ei subiectiv a fost încălcat sau nesocotit de către pârât.

Motivarea în fapt a cererii trebuie să fie însoțită de motivarea în drept, reclamantul având obligația de a indica și cauza cererii

lor, temeiul juridic al acesteia, actul sau fapta juridică care constituie fundamentul direct și imediat al dreptului reclamat.

Prin aceste elemente, reclamantul justifică îndreptățirea lui de a introduce cererea împotriva pârâtului, deci calitatea procesuală activă și pasivă. Dreptul pretins de reclamant trebuie să își poată obține recunoașterea sau realizarea în contradictoriu cu persoana chemată în judecată sau pârâtul trebuie obligat la o anumită conduită în raport cu dreptul acestora (a da, a face sau a nu face).

În speță, consideră că la formularea cererii reclamantul nu a respectat condițiile de fond, sub aspectul elementelor acțiunii civile, neprecizând în mod corespunzător obiectul cererii de chemare în judecată și cauza juridică a acesteia și neindicând în mod corespunzător motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază pretențiile acesteia față de Prim-ministru.

Solicită instanței să admită excepția invocată și să dispună anularea acțiunii, având în vedere cele arătate mai sus.

2. Solicită respingerea acțiunii, ca inadmisibilă, pe cale de excepție.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată reiese faptul că reclamantul a înțeles să sesizeze instanța cu soluționarea unei cereri având ca obiect obligarea pârâtei Administrația Prezidențială la anularea Decretului nr. 1.068/1.08.2022.

La termenul din data de 22.05.2023, reclamantul a solicitat introducerea în cauză a Prim-ministrului României fără să motiveze în fapt și în drept solicitarea respectivă.

Pentru a fi admisibilă o astfel de acțiune, care să justifice prezența în cauză a Prim-ministrului României, este evident că reclamantul trebuie să respecte exigențele procedurale cu privire la obiectul acțiunii, care trebuie să fie determinat, iar nu expus ca o problemă generală, referitoare la anularea unui act administrativ ca urmare a aplicării Legii nr. 341/2004.

Pentru aceasta, solicită instanței să pună în vedere reclamantului să precizeze în scris care sunt pretențiile pe care dorește să le valorifice în contradictoriu cu această autoritate și să le întemeieze în drept.

Raportat la modul în care este formulată cererea de chemare în judecată, precum și la cadrul procesual stabilit, potrivit principiului disponibilității, apreciază că aceasta este inadmisibilă.

Analizând obiectul acesteia, respectiv anulare act administrativ, pretențiile afirmate de către reclamant sunt în sensul desființării efectelor juridice, de către instanța sesizată, a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, prin care s-a retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant pentru acesta.

Întrucât reclamantul solicită extinderea cadrului procesual prin citarea Prim-ministrului României ca pârât în cauza pendinte, deoarece acesta a contrasemnat decretul prezidențial a cărui anulare o solicită, trebuie făcută, în mod necesar, o raportare la dispozițiile Normelor de aplicare a Legii nr. 341/2004 aprobate prin H.G. nr. 1.412/2004, astfel:

„(2) În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 141/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, SSPR va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora.

(3) Analiza elementelor de noutate fi decizia cu privire la anularea certificatelor sunt de competența comisiei prevăzute la art. 13, până la expirarea termenului de preschimbare a certificatelor, iar după acest termen competența revine comisiei prevăzute la alin. (1).

(4) Constatarea neconcordanțelor între datele cuprinse în cererea pentru eliberarea noului certificat și actele aflate la dosarul de preschimbare sunt de competența comisiei prevăzute la art. 9/2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, conform art. 21 alin. (4), până la expirarea activității acesteia. După expirarea activității comisiei prevăzute la art. 9/2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, competența revine comisiei prevăzute la alin. (1).”

Prin urmare, indiferent dacă în speță operează una sau mai multe dintre situațiile prevăzute de art. 49 alin. (1), alin. (2), alin. (3) din Normele de aplicare ale Legii nr. 341/2004, aprobate prin H.G. nr. 1.412/2004, precum și prin prisma prevederilor Legii nr. 341/2004 (care fac referire, evident, la ministerele și celelalte instituții ale administrației publice cu personalitate juridică, patrimoniu și competențe directe în aplicarea legii, precum autoritățile de resort menționate mai sus), apreciază că pretențiile reclamantului pot fi valorificate exclusiv în contradictoriu cu aceste autorități care au atribuții și competențe de specialitate, Prim-ministrul României fiind, în speță, lipsit de calitate procesuală pasivă.

3. Învederează instanței faptul că raportul de drept procesual nu se poate lega valabil decât între titularii dreptului ce rezultă din raportul de drept material dedus judecării, calitatea procesuală pasivă fiind condiționată de existența identității dintre pârât și cel obligat în raportul juridic, adică subiectul pasiv.

Potrivit dispozițiilor constituționale și celor ale legii speciale de organizare și funcționare (O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare), Guvernul României este autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în baza votului de încredere acordat de Parlament și care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice, iar pentru realizarea atribuțiilor sale adoptă acte administrative de autoritate pe baza și în vederea executării legii (hotărâri și ordonanțe), în condițiile stabilite de art. 102 coroborat cu art. 108 din Constituția României, republicată.

Prin urmare, acest organ colegial (alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin legea organică) poate sta în justiție, în calitate de pârât, numai în litigiile de contencios administrativ, atunci când este contestată legalitatea actelor administrative pe care le adoptă, în acest caz fiind în prezența unei capacități juridice speciale de drept public, fundamentată pe prevederile constituționale menționate anterior și pe dispozițiile legii speciale de organizare și funcționare; acordând acestui organ al administrației de stat dreptul de a adopta acte administrative, implicit, legea îi acordă și capacitatea de a sta în judecată, atunci când instanțele judecătorești exercită, în condițiile stabilite de Legea nr. 554/2004, controlul legalității actelor sale.

Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituție, unele decrete ale Președintelui se contrasemnează de Prim-ministru. Acestor acte juridice le sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție. Așa fiind, în măsura în care prin obiectul de reglementare decretele Președintelui nu se circumscriu sferei actelor exceptate, ele pot fi atacate în contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004. Decizia aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă a autorității constituționale decidente, care manifestă o opțiune personală, asumată în plan instituțional și politic.

Prin contrasemnare, Prim-ministrul, în acord cu rolul său constituțional, dar și cu jurisprudența constituțională, își exercită prerogativa statuată în prevederile art. 100 alin. (2) din Constituție cu privire la Decretul Președintelui României nr. 1.068/1.08.2022, rol care însă nu îi conferă calitate de emitent al actului supus cenzurii.

Concluzia care se desprinde este aceea că poziția procesuală a Prim-ministrului României într-un litigiu de contencios administrativ poate fi justificată numai în condițiile în care a adoptat sau urmează să adopte asemenea acte administrative, respectiv decizii.

Însă învederează că în litigiul dedus judecării nu se contestă legalitatea unui act administrativ al Prim-ministrului, în cuprinsul cererii de chemare în judecată nefiind menționat niciun act normativ emis de către acesta, care prin dispozițiile sale să vatăme reclamantului vreun drept, iar aceștia nu se află nici în fața unui refuz nejustificat, în sensul art. 1 din Legea nr. 554/2004, situație care se apreciază în raport cu competențele și atribuțiile stabilite pentru Executiv prin dispozițiile constituționale și cele ale O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, în cauză nu sunt întrunite condițiile răspunderii juridice administrative a Prim-ministrului, referitoare la adoptarea unui act administrativ nelegal sau la nesoluționarea în termen a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Totodată, vă învederează că din motivarea în fapt și în drept a cererii de chemare în judecată nu reiese că între Prim-ministru și reclamant ar exista vreun raport juridic de drept material care, prin prezenta cerere, să poată fi transpus într-un raport de drept procesual.

Așadar, Prim-ministrul nu poate avea calitate procesuală pasivă în prezenta cauză și nu poate fi obligat la realizarea pretențiilor părții reclamante, motiv pentru care vă solicită, prin sentința civilă ce se va pronunța, admiterea excepției lipsei calității procesual pasive și respingerea acțiunii ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Față de toate cele de mai sus, solicită respingerea acțiunii formulate de către reclamant în contradictoriu cu Prim-ministrul, ca inadmisibilă.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Prin **încheierea de ședință din data de 9.10.2023 Curtea a** respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a judecării cauzei, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, privind pe reclamantul (...) și pe pârâții: Președintele României, Primul Ministru al României — reprezentat prin Secretariatul General al Guvernului, Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în Perioada 1945-1989.

În conformitate cu prevederile art. 248 din Codul de procedură civilă Curtea se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor care fac de prisos soluționarea pe fond a cauzei.

Asupra excepției inadmisibilității acțiunii invocate de pârâtul Președintele României, reprezentat de Administrația Prezidențială, Curtea reține că este neîntemeiată, din următoarele considerente:

Prin cererea dedusă judecării reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Președintele României anularea în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, respectiv a poziției nr. 8 din anexa la decret, numai în ceea ce privește retragerea titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Prin întâmpinarea formulată pârâtul Președintele României reprezentat de Administrația Prezidențială a invocat excepția inadmisibilității cererii motivată de faptul că decretul a cărui anulare parțială se solicită este un act ce intră în sfera finelului de neprimire de rang constituțional și legal, reglementat de dispozițiile art. 126 alin. 6 din Constituție și art. 5 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004. S-a arătat că Decretul Președintelui României nr. 1.068/1.08.2022 este un act emis în virtutea prevederilor constituționale ale art. 94 lit. a), coroborate cu dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituția României, conform cărora unele decrete ale Președintelui României, inclusiv cele prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție, sunt contrasemnate de către prim-ministru, acesta din urmă exercitând controlul de legalitate asupra acestor categorii de acte, și nu instanțele de judecată, iar acestor acte juridice le sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție. Așa fiind, pot fi contestate în

contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004, acele decrete ale Președintelui care, prin obiectul de reglementare, nu se circumscriu sferei actelor exceptate. A mai invocat pârâtul că decretele Președintelui emise în exercitarea atribuției constituționale prevăzute de art. 94 lit. a) din Constituție nu sunt simple acte administrative susceptibile de control pe calea contenciosului administrativ, ci sunt acte juridice complexe, ce exprimă raporturi de natură constituțională între Președintele României, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, și, în consecință, potrivit art. 1 alin. (4) din Constituție, nu sunt censurabile de către instanțele judecătorești pe calea contenciosului administrativ.

Instanța reține că este neîntemeiată excepția inadmisibilității întrucât, deși Decretul nr. 1.068/2022 prin care i s-a retras reclamantului titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant este contrasemnat de către Prim-ministrul României, exceptarea prevăzută de art. 5 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004 de la controlul pe calea contenciosului administrativ privește actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul, astfel cum aceste acte sunt definite de art. 2 alin. 1 lit. k din Legea nr. 554/2004 ca fiind „actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul”.

Or, în speță, prin Decretul nr. 1.068/2022 emis de Președintele României în baza unor hotărâri judecătorești definitive i s-a retras reclamantului, și nu numai, titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant. Astfel, decretul produce efecte doar față de destinatarii cărora li se adresează și, deși este contrasemnat de prim-ministru, nu prezintă interferențe cu sfera politicului, instanța reținând că poate face obiect al controlului instanței, excepția inadmisibilității urmând a fi respinsă.

Cât privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Prim-Ministrul României invocată prin întâmpinare, Curtea o va respinge având în vedere, astfel cum s-a arătat anterior, că se contestă un act contrasemnat de acest pârât, ceea ce-i conferă calitate procesuală pasivă în cauză.

Potrivit art. 100 alin. (2) din Constituția României, „Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în articolul 91 alineatele (1) și (2), articolul 92 alineatele (2) și (3), articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 literele a), b) și d) se contrasemnează de primul-ministru.”

Prin Decizia nr. 285/2014 Curtea Constituțională a României a statuat că: „52. Curtea reține că, în funcție de criteriul condițiilor de exercitare, criteriu care interesează cauza de față, atribuțiile Președintelui României se clasifică în atribuții pentru exercitarea cărora actele sau faptele președințiale nu sunt supuse nici unei condiții exterioare și în atribuții pentru exercitarea cărora actele sau faptele președințiale sunt supuse unor condiții exterioare. În această din urmă situație, actele Președintelui României necesită fie aprobarea Parlamentului, fie contrasemnarea, fie îndeplinirea altor condiții extrinseci.

53. Curtea constată că exercitarea atribuției Președintelui României de a conferi decorații sau titluri de onoare [art. 94 lit. a) din Constituție] presupune exercitarea concurentă de către prim-ministru a atribuției sale prevăzute la art. 100 alin. (2) din Constituție, care prevede expres că decretul astfel emis — act juridic al Președintelui României — se contrasemnează de prim-ministru. Având în vedere clasificarea menționată la paragraful precedent, Curtea reține că exercitarea atribuției Președintelui României de a conferi prin decret decorații sau titluri de onoare este supusă unei condiții exterioare, respectiv contrasemnarea decretului, condiție fără de care acesta nu poate fi emis.”

În consecință, Curtea va respinge ca nefondată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Primul Ministru al României.

Pe fondul cauzei, analizând cererea de chemare în judecată formulată de către reclamant, instanța reține următoarele:

Reclamantul a solicitat prin prezenta acțiune anularea parțială a Decretului 1.068 din 1.08.2022, respectiv a poziției nr. 8 din anexa la decretul emis de Președintele României, prin care, ca urmare a propunerii Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, i s-a retras titlul de Luptător cu Rol Determinant, raportat la existența unei hotărâri judecătorești pronunțate de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.277/118/2019 definitivă prin Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019.

Curtea reține că Decretul nr. 1.068/2022 a fost emis în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii recunoașterii pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, urmare propunerii SSRML nr. 6.446/2022, înaintată de Secretarul de Stat al SSRML, și având în bază Procesul-verbal al ședinței Comisiei Art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 2/2022. La data de 14.07.2022, Secretariatul de Stat a înaintat Președintelui României propunerea referitoare la emiterea unui decret privind retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, în urma verificărilor efectuate de către Secretariat.

Astfel că, referitor la îndeplinirea condițiilor legale de către persoanele cărora li s-a retras titlul, Secretariatul are atribuția și obligația de a efectua verificarea cerințelor legale, anterior formulării și înaintării propunerii de retragere a titlului. Chiar dacă această activitate nu este atribuită Președintelui României ca emitent al decretului, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru retragerea titlului prin decretul a cărui anulare parțială se solicită în cauză nu poate determina respingerea acțiunii, întrucât legalitatea actului contestat se analizează în cauză din perspectiva condițiilor prevăzute expres de lege a căror verificare și îndeplinire a fost consemnată în operațiunile administrative prealabile efectuate de Secretariatul de Stat prin propunerea adresată președintelui României.

Potrivit prevederilor H.G. nr. 1.412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoașterii pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, art. 49 alin. (2), „În cazul în care, pe baza unor elemente de nouitate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, SSPR va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora”.

Conform dispozițiilor art. 49¹ alin. (2), „Prin sintagma *elemente de nouitate* se înțelege: a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbat sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) hotărârile judecătorești definitive, prin care s-a dispus anularea certificatului”.

În aplicarea acestor prevederi legale s-a apreciat că se află în situația prevăzută de art. 49 alin. (2) din H.G. nr. 1.412/2004,

Întrucât prin Sentința civilă nr. 635/23.04.2019 pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.277/118/2018, definitivă prin Decizia civilă nr. 1.466/CA/12.12.2019, prin care s-a admis recursul promovat de reclamantul (...) în contradictoriu cu părâțul Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, a fost casată în tot hotărârea pronunțată de Tribunalul Constanța și în rejudecare s-a dispus admiterea acțiunii și anularea Deciziei nr. 129/13.08.2019 poziția nr. 118 în referire la reclamantul (...).

Rezultă din considerentele hotărârii judecătorești definitive, care a stat la baza propunerii retragerii titlului, că instanța a constatat că cererea reclamantului, de acordare a titlului de Luptător cu Rol Determinant, a fost soluționată prin admitere, prin Decizia nr. 334/15.05.2019 emisă de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 și astfel. În plus, Curtea a reținut că „prin Adresa nr. 5.543/20.05.2019 intimatul-pârât Secretariatul de Stat a comunicat recurentului (...) faptul că cererea acestuia cu nr. 18/LRD/11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant a fost admisă în unanimitate de către Comisie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. 1 lit. b pct. 3 din Legea nr. 341/2004”.

Așadar, hotărârea judecătorească în baza căreia Secretariatul de Stat a formulat propunerea către Președintele României nu respinge cererea de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant, astfel cum a reținut Secretariatul de Stat, ci constată că cererea reclamantului a fost admisă prin emiterea

Deciziei nr. 334/15.05.2019 și, pe cale de consecință, a dispus anularea Deciziei nr. 129/13.08.2019 — poziția nr. 118 în referire la reclamantul (...).

În această situație, se constată că în cauză nu sunt incidente prevederile art. 49 alin. (2) din H.G. nr. 1.412/2004, reclamantul nefiind în situația neîndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, având în vedere, distinct de hotărârea judecătorească menționată, că nu s-a făcut dovada că Decizia nr. 334/15.05.2019 emisă de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 a fost revocată sau anulată.

Prin urmare, Decretul nr. 1.068/1.08.2022, în privința poziției nr. 8 din anexă, este nelegal, situația juridică constatată prin decizia Curții de Apel Constanța fiind opusă celei învederate de Secretariatul de Stat.

Întrucât emiterea actului administrativ care produce efectul juridic al retragerii titlului de Luptător cu Rol Determinant deja recunoscut anterior, reprezentat de decretul emis de Președintele României, are la bază nelegala propunere a Secretariatului de Stat ca operațiune administrativă prealabilă, se reține că nu îndeplinește condițiile de legalitate prevăzute de lege.

Dând eficiență juridică considerentelor expuse, în baza prevederilor art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea formulată și va anula în parte Decretul nr. 1.068/1.08.2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, emis de Președintele României, numai cu privire la poziția 8 din anexă, referitor la reclamantul (...).

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca nefondată excepția inadmisibilității acțiunii invocată de pârâtul Președintele României reprezentat de Administrația Prezidențială.

Respinge ca nefondată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Primul Ministru al României.

Admite cererea formulată de reclamant (...), cu domiciliul procesual ales la (...), din municipiul (...), în contradictoriu cu pârâtii: Președintele României (Administrația Prezidențială), cu sediul în București, șoseaua Cotroceni nr. 1, sectorul 6, Primul Ministru al României, reprezentat prin Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în Perioada 1945-1989, cu sediul procesual ales în București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, etaj 3, sectorul 1, având ca obiect **anulare act administrativ**.

Anulează în parte Decretul nr. 1.068/1.08.2022, numai cu privire la poziția nr. 8 din anexa la decret, cu privire la reclamantul (...). la act că reclamantul a solicitat cheltuieli de judecată pe cale separată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Recursul se va depune la Curtea de Apel Constanța.

Pronunțată azi, 20 noiembrie 2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Elisabeta Crihană

Grefier,
Mariana Nica

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

